Gaza è Cic. *Il faut auoir eſgard à la ſanté, Il faut s'en ſoucier.*

magna Habénda eſt ſenectúti grátia, χάριν πολλὴν ἄξιον ἔχειν τῷ γήρᾳ, Gaza è Cic. *On eſt bien tenu à vieilleſſe.*

ómnia quæ ſecúndum natûram fiunt, Habénda ſunt in bonis, θετέον ἐν ἀγαθοῖς πάντα τὰ κατὰ φύσιν γιγνόμενα, Gaza è Cic. *Tout ce qui eſt naturel ou conuenable à nature, doit eſtre eſtimé vne choſe bonne.*

Habénula, habénulæ, fœ. gen. diminutiuum ab Habéna, Celſ. ἡ μικρὰ καὶ λεπτὴ ἡνία, τὸ ἱμαντίδιον, ου. *Vne petite rene de bride, Vne petite courroye ou laniere.*

Hábeo, habes, hábui, hábitum, habêre, prima breui, Cicero. ἔχω, ἕξω, ἔσχηκα, ἔσχον. *Auoir.*

non Hábeo quod reprehéndam, Cicer. οὐκ ἔχω ὅτι ἂν μεμψαίμην, Epicur. *Ie n'y ſache rien à reprendre.*

Ariſtíppus cum eſſet obiectum Habêre eum Láida, Hábeo, inquit, Láida, non Hábeor à Láide, Cicer. πρὸς οὖν τοὺς μεμφομένους ὅτι ἐχρῆτο Λαΐδι τῇ ἑταίρᾳ ἔφη, ἔχω Λαΐδα, ἀλλ᾽ οὐκ ἔχομαι, apud Laert. *A ceux qui lui reprochoyent qu'il tenoit vne paillarde, il reſpondit, Ie la tiens voirement, elle ne me tient pas, I'en iouy, elle ne iouit pas de moy.*

equos ad admiſſûram quos velis Habêre, légere opórtet amplo córpore, Varro. τὸν ἵππον τὸν πρὸς ὀχείαν χρὴ εἶναι τῇ περιοχῇ τοῦ σώματος μέγαν, Geopon. *Les cheuaux que tu veux garder pour ſeruir d'eſtalons.*

dúbium, an Hábeant acúleos, quia non egrediúntur, Plínius de crabrónibus, quas matres appéllant, ἀμφισβητεῖται δὲ πότερον ἔγκεντροί εἰσιν ἢ ἄκεντροι· ἐοίκασι δ᾽ ἔχειν μέν, οὐκ ἐξιέναι δέ, Ariſtóteles. *On doute s'elles ont des aiguillons, ou non, pour ce qu'on n'en voit point ſortir.*

certâmen Habent leti, quæ viua ſequâtur coniúgium, Propert. de Indôrum fœminis. ὑπὲρ τοῦ πυρὸς ἐρίζουσι καὶ μάχονται πρὸς ἀλλήλας, Plutarchus. *Elles debatent à qui ſe gaſtera dans le feu.*

Habet præteriti dolôris ſecûra recordátio, delectatiônem, Cicero, μόχθον ἡδὺς τοῦ παρελθόντος λόγος, Euripid. & Sóphocl. πόνοι μεταλλαχθέντος οἱ λόγοι γλυκεῖς. & alius apud Ariſtótelem. ἡδύ τε σωθέντα μεμνῆσθαι πόνων. *Il y a grand plaiſir à reciter ou ſe ſouuenir du mal & du trauail paſſé, ou qu'autrefois on a ſouffert.*

ſéptimo anno omnes Habêre ſolet complétos, Varr. de equôrum déntibus. ἀπολαβόμενος δὲ τοῦ ἑβδόμου, πάντας ἴσχει συμπεπληρωμένους, Geopon. *Sur la ſeptieſme annee, ils ont les dents toutes pleines & entieres.*

de diis neque vt ſint, neque vt non ſint, Hábeo dícere, Protágoras apud Cic. περὶ θεῶν οὐκ ἔχω εἰδέναι εἴθ᾽ ὡς εἰσίν, εἴθ᾽ ὡς οὐκ εἰσίν, apud Laert. *Ie n'en ſçaurois que dire.*

naſcúntur in eo & pílulæ intus Habéntes flóeculos molles, Plínius de róbore. φύει δὲ τὸν ὑπ᾽ ἐνίων καλούμενον πῖλον· τοῦτο δ᾽ ἐστὶ σφαιρίον ἐριῶδες μαλακὸν περὶ πυρῆνα σκληρότερον πεφυκός, Theophraſt. *Comme des petites boules qui ont par dedans comme des flocquets de laine mollets.*

quid eſt ſtúltius quàm incerta pro certis habêre? τί εὐηθέστερον τοῦ ἄδηλα ἀντὶ προδήλων λαμβάνειν, Gaza è Cic. *De prendre les choſes incertaines pour les certaines?*

quod ætérnum beatúmque ſit, id nec Habêre negótij quicquam nec exhibêri álteri, Cic. hanc Epicúri éxplicans ſenténtiam, τὸ μακάριον καὶ ἄφθαρτον οὔτε αὐτὸ πράγματα ἔχει, οὔτε ἄλλῳ παρέχει. *Dieu, diſoit Epicurus, il n'a nulle moleſtie ou affaire, ne auſſi n'eſt-il cauſe qu'vn autre en aye.*

tum illum ferunt pecúniam cæteráque ſua vt Habérent dedíſſe, vitam modo ſibi vt parcerent, orauíſſe, τὰ δὲ λοιπὰ χρήματα μὲν προϊέντα σφι, ψυχὴν δὲ παραιτεόμενον, Géllius ex Heródoto de Ariône. *Qu'il leur pria prendre tout le bien qu'il auoit, & lui ſauuer ſeulement la vie.*

excúſos pullos ſubiiciéndum ei quæ Hábeat paucos, Varro. τὰ ἐκκολαπτόμενα νεόττια ὑποβλητέον τῇ ὀλιγαρχούσῃ, Geopon. *A celle qui n'en a gueres.*

Menélaus nunquam optat vt Aiâcis símiles decem hábeat, ὁ Μενέλεως οὐ τοῦ Αἴαντι ὁμοίων δέκα εὔχεται τυχεῖν, Gaza è Cic. *Qu'il aye dix tels que Aiax.*

Cyrus apud Xenophóntem, eo ſermône quem moriens habúerit. Κῦρος παρὰ Ξενοφῶντι τῷ λόγῳ ὃν διελήλυθεν ἀποθνήσκων, Gaza è Cic. *En ceſte harangue ou remonſtrance qu'il fit lors qu'il mouroit.*

ſi Vrina habet ſubſidéntia, ſi læuia atque alba ſunt, Celſ. ἔνεστι ὑφίσταται τὸ λευκὸν καὶ λεῖον, Hippocr. *telles a desfondrilles.*

cuius colôris ſub lingua habuêre venas, eius & lanítium eſt in fœtu, Plin. de ariétibus. ὁποῖαι ἂν αἱ ὑπὸ τῇ γλώττῃ φλέβες εἰσίν, Ariſtot. *De quelle couleur que ſont les veines qu'ils ont ſous la langue, de telle ſera la laine des agneaux, qu'ils engendreront.*

vocem non habêre niſi quæ pulmônem Habent, Ariſtot. putat, eius verba ſunt, ὅσα μὴ ἔχει πνεύμονα, οὐδὲ φθέγγεται. *Que nul animant n'a voix, s'il n'a vn poulmon.*

móllia & cruſta intecta, nec vocem, nec ſonum vllum Habêre credúntur, Plin. οὔτε δὲ τῶν μαλακίων οὐδὲν οὔτε φθέγγεται, οὔτε ψοφεῖ οὐδένα φυσικὸν ψόφον, οὐδὲ τῶν μαλακοστράκων, Ariſtot. *Que tous poiſſons qui ont eſcaille molle ou dure, n'ont ne voix, ne ſon naturel.*

brutum habêtur ánimal, vt quod ad manum hominis ádnatat Plin. de pólypo. ὁ δὲ πολύπους αὐόη-

τος μέν ἐστι· καὶ γὰρ πρὸς τὴν χεῖρα βαδίζει τοῦ ἀνθρώπου καθιεμένην, Ariſtot. *On l'eſtime que c'eſt vn poiſſon ſot, veu que ſi l'homme baiſſe ſa main il y accourt.*

fúlmine ſæpíſſime ícitur: ídeo ligno eius nec ad ſacrifícia vti fas Habêtur, Plin. de haliphœo. οὐδὲ πρὸς τὰ ἱερὰ χρῶνται τοῖς ξύλοις, Theophraſt. *Et pourtant ils n'oſent vſer de ce bois és ſacrifices.*

Hábilis, & hoc hábile, prima breui, Virgil. ὁ καὶ ἡ εὔθετος, ὁ καὶ ἡ εὐάρμοστος, ὁ καὶ ἡ ἐπιτήδειος, ου· ὁ δεξιός, οῦ. *habile, Seant, Propre & bien conuenant.*

Hábilis currus, καλλίκυκλος δίφρος, Plan. ex Ouid. *Vn chariot bienfait, Bien propre, Bien commode.*

Habílitas, tâtis, f. gen. duâbus primis bréuibus, Cic. ἡ εὐθεξία, ας· ἡ δεξιότης, ἡ ἐπιτηδειότης, ητος· ἡ εὐαρμοστία, ας. *habilité, Propreté, Seance & conuenance.*

habíliter, aduerb. duâbus primis br. Digéſtis δεξιῶς, εὐαρμόστως, ἐπιτηδείως. *habilement, Proprement, Commodeement.*

habitábilis, & hoc le, duâbus primis br. tértia longa, Cic. ὁ καὶ ἡ οἰκήσιμος, ου· ὁ οἰκητός, οῦ· ὁ οἰκούμενος, ου. *habitable, habité, Où on peut habiter & demeurer.*

duo ſunt cínguli habitábiles, δύο εἰσὶ ζῶναι οἰκήσιμοι, Planud. è Cicer. *Il y a deux zones habitables.*

quarum quæ média eſt, non eſt habitábilis æſtu, ὧν ἡ μέση ἀοίκητός ἐστι, Planud. ex Ouid. *On n'y peut demeurer pour la chaleur.*

tellus habitábilis olim, οἰκουμένη γῆ πρόσθεν, Planu. ex Ouid. *Vne terre habitee.*

habitándus, da, dum, participium ab hábitor, târis, Cic. ὁ ἐνοικητέος, ὁ κατοικητέος, συνοικητέος, τέα, τέον. *Qu'on doit habiter.*

fôrmæque deôrum ceſſérunt nítidis Habitándæ píſcibus vndæ, καὶ αἱ τῶν ἄλλων θεῶν μορφαὶ ὑπεῖξαν τοῖς πλωτοῖς ἰχθύσιν οἰκεῖν τὰ ὕδατα, Planud. ex Ouid. *A l'eau où doiuent habiter les poiſſons.*

& quæ ſit tellus habitánda, requîrit, καὶ τίς ἂν αὐτῷ γῆ κατοικηθείη, ζητεῖ, Planud. ex Ouid. *En quelle terre, ou en quel pays il doit habiter.*

habitans, habitántis, part. ab Hábito, prima breui, Ouid. ὁ οἰκέων κῶν, έοντος οῦντος. *habitant, Demeurant.*

Pythecúſas habitántium nómine dictas. τὰς πιθηκούσας τῷ τῶν ἐνοικούντων ὀνόματι καλουμένας, Planud. ex Ouid. *Que les habitans de là nomment ainſi, Les gents du pays.*

habitátio, tiônis, fœ. g. verb. ab hábito, duâbus primis br. tértia long. Cic. ὁ οἰκισμός, ὁ κατοικισμός, οῦ· ἡ οἴκησις ἡ ἐνοίκησις, ἡ κατοίκησις, εως· τὸ οἴκημα, ατος. *habitation, Demeurance, Lieu à habiter, Maiſon à demeurer.*

Habi tâtor, tôris, maſ. g. verbâle ab hábito, hábitas, duâbus primis br. Cic. ὁ οἰκητής, οῦ· ὁ οἰκήτωρ, ορος. *habitant, Qui habite & demeure en quelque lieu.*

habitâtus, ta, tum, part. ab hábitor, prima breui, Ouid. ὁ οἰκηθείς, ὁ ἐνοικηθείς, ὁ κατοικηθείς, έντος· ὁ ἐνοικούμενος, ου. *habité, Hanté, Où en habite & demeure.*

eſt, vbi Troia fuit, Phrygiæ contrária téllus Biſtóniis habitâta viris, γῆ βιστονίοις ἀνδράσι συνοικουμένη, Planud. ex Ouid. *Vne terre habitee vis à vis de Troye.*

hábito, tas, táui, tâtum, târe, prima breui, Cicer. οἰκέω, ἐνοικέω, κατοικέω, συνοικέω κῶ, ἤσω. *habiter, Demeurer pour quelque temps en vn lieu.*

commorándi natúra diuerſórium nobis, non habitándi dedit, διατριβῆς καταγώγιον, ἀλλ᾽ οὐ κατοικίαν ἡ φύσις ἡμῖν ἐδεδώκει, Gaza è Cicer. *Comme vne hoſtelerie pour habiter quelque temps, non pas y demeurer.*

vides habitári in terra raris & angúſtis in locis, & in ipſis quaſi máculis vbi habitâtur, vaſtas ſolitúdines interiéctas, ὁρᾷς πάντως τὴν γῆν σποράδην καὶ στενοῖς οἰκουμένην χωρίοις, καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς οἱονεὶ στίγμασιν ἔνθα οἰκεῖται, μεγάλας ἐρημίας ἐμβεβλημένας, Planud. è Cicer. *Que la terre eſt habitee en peu de lieux.*

quicúnque ſub hac habitâtis rupe leónes, οἵτινές ποτε λέοντες ὑπὸ ταύτην διαιτᾶσθε τὴν ἀπορρῶγα, Planud. ex Ouid. *Vous qui faites ici veſtre reſidence, Qui habitez & vous tenez en ce lieu.*

habitûdo, túdinis, f. gen. duábus primis bréuibus, Terent. ἡ ἕξις, ἡ κατάστασις, εως. τὸ κατάστημα, ατος· ἡ διάθεσις, εως. *habitude, Eſtat & diſpoſition.*

córporis bona habitûdo, ad Herenn. εὐεξία τοῦ σώματος, Æſchin. *Bonne diſpoſition du corps, Quand le corps ſe porte bien.*

habitûrus, ra, rum, part. ab hábeo, duâbus primis bréuibus, Ouid. ὁ ἕξων, οντος. *Qui aura ou doit auoir.*

quam niſi tu déderis, non eſt habitûra ſalûtem, hanc tibi mittit amans, ὃ χαίρειν, εἰ μὴ σὺ δοίης, οὐκ ἂν ἔγωγε ἔχοιμι, τοῦτό σοι πέμπω ἐρῶσα, Planud. ex Ouid. *Celle t'enuoye le bon iour & ſalut, lequel elle n'aura point ſi tu ne le luy donnes.*

Hábitus, ta, tum participium ab hábeor, prima breui, Plaut. ὁ ἐσχημένος, ου· ὁ νομισθείς, ὁ λογισθείς, έντος, *Qu'on a eu, Eſtimé, Reputé.*

Hábita de vniuerſitâte oratio à nobis, οἱ λόγοι περὶ τοῦ παντὸς ἡμῖν λεγόμενοι, Cic. ex Plat. *Ce que nous auons tenus.*

audîre te árbitror Scípio quid hoſpes tuus hábitus Maſiniſſa fáciat hódie, ὁ σὸς νομιζόμενος ξένος, Gaza è Cicer. *Qu'on a eſtimé ton hoſte, Qu'on penſoit eſtre ton hoſte & familier.*

Hábitus, habítior, nomen, prima breui, Plaut. ὁ εὐέκτης, ου· ὁ εὐεκτέων τῶν, έοντος οῦντος· ὁ εὐεκτικός, οῦ.